

בִּי מִקְדָּשָׁא. וְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן אֶפְרוּחִין, דְּאִימָא יִתְבָּא
עֲלֵיהוּ כִּי הִנֵּה וְדָאִי זֶה הַצִּיפּוֹר הֵיא סוּד הַשְּׂכִינָה, וְהָקֵן שְׁלָה הוּא סוּד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִתֵּי
 כְּנָסִיּוֹת וּבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת שְׁהֵם סוּד מִקְדָּשׁ מַעֲט, וְיִשְׂרָאֵל הֵם סוּד הָאֶפְרוּחִים שְׂרׁוּבַצַּת עֲלֵיהֶם
 אִמָּם שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה (דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר). **הֲדָא הוּא דְכֶתִיב,** (דְּבָרִים כב) **וְהָאֵם**
רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוּחִים, וְאֵינוֹן מְאִירֵי מְשֻׁנָּה, דְּפִרְחִין
בְּפִקּוּדֵין דִּילָּהּ וְזֶהוּ מִשׁ"כ בְּפִסּוּק 'וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוּחִים', כִּי אֱלוּ הָאֶפְרוּחִים
 הֵם בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה הַפּוֹרְחִים וְעוֹלִים ע"י הַמִּצְוֹת שְׁלָה. **אוּ בִיִּצִים, אֵינוֹן מְאִירֵי**
מִקְרָא וְסוּד 'אוּ בִיִּצִים' הוּא בְּעֲלֵי הַמִּקְרָא [שְׁמוֹ].

בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה מוֹשְׁכִים עֲלֵיהֶם קְדוּשָׁה מְחִיצִירָה, בְּעֲלֵי הַתְּלִמּוּד מְהַבְרִיאָה וּבְעֲלֵי
 הַקְּבֵלָה מְהַאֲצִילוֹת
וּבְזִמְנָא דְּחָבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְחָרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא, מָה
כְּתִיב. שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם, הֲדָא הוּא
דְּכֶתִיב, (ישעיה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתָּ אִמְכֶּם אִמָּנָם בּוֹמֵן שְׁנַחֲרַב
 בִּידֵּה"ק מָה נֶאֱמַר, 'שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם', דְּהֵיִינוּ שְׁהוּא סוּד 'וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתָּ אִמְכֶּם' וּבּוֹהַ
 הַשְּׂכִינָה אִמָּנוּ יֵצֵאָה לְגָלוּת עֲמָנוּ. **וְאֵינוֹן מְאִירֵי שִׁיתָא סְדָרֵי מְשֻׁנָּה**
כְּתִיב בְּהוּ, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. דְּאֵינוֹן שִׁית, מְסִטְרָא

אור הרשב"י

וְהַמְּשֻׁנָּה הֵם בְּאֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצִּירָה דְּנוּק' שְׁהֵם
 פִּרְצוּפֵי או"א וּו"א דְּנוּק' דו"א דְּאֲצִילוֹת (רש"י
 בְּסִפְרוֹ נה"ש מ"ז עמוד ג').

[שְׁמוֹ] דְּהֵיִינוּ שְׁבְּעֲלֵי מִקְרָא זֻכִּים לְנֶפֶשׁ מִצֵּד
 הַעֲשִׂיָּה, מֵאַחֵר שְׁהַמִּקְרָא הוּא אַחֲזוּ בַּעֲשִׂיָּה
 דו"א דְּאֲצִילוֹת, שְׁהוּא פִּרְצוּף חִיצוֹן דו"א
 הַנִּקְרָא עֲשִׂיָּה, אִמָּנָם בְּעֲלֵי הַקְּבֵלָה וְהַתְּלִמּוּד

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עִבּוֹר הַנִּצְחוֹת אוּ לְרִפּוּאָה / הַצִּלְחָה ט"ל 02-6249000

דְּשִׁית בְּנֵין דְּתַחֲתוֹת אֵימָא עֲלָאָה ואז נאמר על בעלי ששה סדרי

משנה, 'ואת הבנים תקח לך', דהיינו שששה סדרי משנה הם מצד ששת הבנים שתחת הבינה

שהם סוד ו"ק דז"א, דהיינו שהם בסוד ז"א דנוק' דז"א דאצילות (רש"ש), **דְּאִינוֹן**

בְּשִׁית תִּיבִין דְּקִרְיָאָת שְׁמַע. או בְּשִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה,

אַחַד הַמְרַבָּה וְאַחַד הַמְמַעִיט וּבְלִבְד שִׁיבּוֹיִן לְבוֹ

לְשָׁמַיִם [שמח] שהם בסוד שש תיבות של קריאת שמע או בסוד ששה סדרי משנה, ובהם

נאמר אחד המרבה בששה סדרי משנה ואחד הממעיט בקריאת שמע הם ראויים [שמח] בלבד

שיכונו את לבם לשמים, דהיינו שהם צריכים לייחד את המלכות הנקרא ל"ב עם ז"א הנקרא

שמים. **וְקִשְׁרִין לֹזֶן בְּקִשְׁרִין דְּתַפְלִין, עַל רִישָׁא וְעַל דְּרוּעָא**

ובזה נקשרים ומתייחדים ז"ן בסוד קשר תש"ר ותש"י, דהיינו שע"י ק"ש באים אליהם הו"ק,

וע"י שהם מעוטרים בתפילין בקריאת שמע הם מתקיימים עליהם, ובזה כל אחד מושך עליו

את הו"ק מהמדרגה שבה הוא אחוז, כי בעלי משנה מושכים אותם מהיצירה ובעלי תלמוד

מושכים אותם מהבריאה ובעלי קבלה מושכים אותם מהאצילות (רמ"ק). ♦

אור הרשב"י

אמי: מדבריו של ר' יוסי גלמוד, אפילו לא שנה

אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית,

קיים מצות לא ימוש ספר התורה הזה מפיו.

אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי: אפילו לא

קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית –

קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי

הארץ. ורבא אמר: מצוה לאומרו בפני עמי

הארץ.

[שמח] כדאיתא בברכות דף ה' עמוד ב' רבי

אלעזר חלש, על לגביה רבי יוחנן. הוא דהוה

קא גני בבית אפל, גליה לדריעה ונפל נהורא.

חזייה דהוה קא בכי רבי אלעזר. אמר ליה:

אמאי קא בכית? אי משום תורה דלא אפשת –

שנינו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד

שיכוין לבו לשמים.

[שמח] כדאיתא במנחות דף צט עמוד ב' א"ר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד קשר תפילין של ראש ושל יד

וּבַמַּאי נִטְלִין בְּנִין וע"י מה לוקחים וממשיכים עליהם את הבנים שהם הו"ק,

בְּכַמָּה צִפְצוּפִין דְּקָלִין דְּקָרִיאת שְׁמַע אלא הוא ע"י

צפצופי הקולות של קריאת שמע. וְלִבְתָּר לַחֲשִׁין בְּלַחֲשִׁין בְּעִלּוּתָא

דְּחֲשָׁא, לְגַבִּי אִימָא וּבְרִתָּא, וְאִינוּן ה' ה', וְנַחֲתִין

לְגַבִּיהּ ו', בְּקָשֶׁר דִּילִיָּה דְּאִיהּ יו"ד ואח"כ הם לוחשים את תפילת

לחש אל האמא וביתה שהם בינה ומלכות שהם סוד ב' אותיות ה' דשם הוי"ה, ואח"כ הן

יורדות אל האות ו' דז"א ובזה הוא סוד צירוף הו"ה, והן נקשרות בו ע"י הקשר שלו שהוא

האות י', [שמט] דהיינו שקשר הו"ה הוא ע"י אות י' מאחר שהאות י' העליונה דחכמה הוא

קושר את האות ה' הראשונה שהיא על ראש ז"א שהוא אות ו', והאות י' התחתונה דיסוד

הוא קושר את האות ה' האחרונה דמלכות עם האות ו' (רמ"ק). וְשִׁרְיָא ה'

עֲלָתָה, עַל ו', תַּפְּלִין עַל רִישִׁיהּ כי הנה האות ה' העליונה דבינה שורה

על ו' דז"א ונקשרת בו ע"י האות י' העליונה דחכמה, ואז היא נעשית קשר תש"ר (רמ"ק).

ה' זַעֲרָא, נַחַת לְגַבִּי י', דְּאִיהּ קָשֶׁר דְּה' עֲלָתָה, עַל

רֹאשׁ ו', וְאִיהּ ו', קָשֶׁר עֲמָה בְּה' דִּיד בְּהָהּ ואח"כ אל האות

ה' הקטנה דמלכות יורדת אליה האות י' הקטנה דיסוד, והוא קושר אותה עם ו' דז"א, ובזה

האות י' העליונה דחכמה קושר את האות ה' העליונה דבינה על ו' דז"א בסוד קשר תש"ר,

אור הרשב"י

שע"י ק"ש מושכים את הו"ק, וע"י תפילת לחש

מושכים את בינה ומלכות (רמ"ק).

[שמט] והנה הרע"מ לא סובר כרב המנונא סבא

שע"י הומירות מושכים ישראל את השכינה

ואח"כ הם מושכים את הו"ק, אלא הוא סובר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ועי"כ ו' דז"א שנקשר באות ה' העליונה דבינה, הוא נקשר גם באות ה' של המלכות הנקראת יד כחה, וזה הקשר הוא ע"י האות י' הקטנה של היסוד שהוא סוד קשר תש"י (רמ"ק).

ע"י בעלי המקרא והמשנה והתלמוד והקבלה נשלם שם הוי"ה

וּבְגִין דָּא, אֶפְרוּחִים מִסֵּטְרָא דְּאֵת ו', כָּלִיל ו' סְדְרֵי
מִשְׁנָה והנה ע"י בעלי המקרא והמשנה והתלמוד והקבלה נשלם שם הוי"ה,

כי הנה האפרוחים שהם בעלי המשנה הם מצד האות ו', דהיינו שהם אחוזים בז"א דנוק'
דז"א דאצילות. או ביצים, אֵלִין. מֵאֲרֵי מִקְרָא, דְּאֵתִמֹר
עֲלִיָּהּ, בֶּן ה' שָׁנִים לְמִקְרָא, וְדָא ה' ומש"כ 'או ביצים' הם בעלי
המקרא, שנאמר עליהם בן ה' שנים למקרא, מאחר שהם בסוד ה' דמלכות, דהיינו שהם
אחוזים בפרצוף החיצון דז"א הנקרא עשיה שהוא סוד אות ה'. בְּנִין מִסֵּטְרָא דְּבֶן
י"ה, אֵלִין מֵאֲרֵי קַבָּלָה. עֲלִיָּהּ אֵתִמֹר (דברים כב) לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבָּנִים והנה הבנים הם מצד הבינה שהיא כלולה עם אבא שהם סוד י"ה
דהוי"ה, ואלו הבנים הם בעלי הקבלה שנאמר עליהם 'לא תקח האם על הבנים', מאחר שהם
לא נפרדים מהשכינה לעולם אלא הם פורחים עמה לכל מקום שהיא פורחת.

בעלי הקבלה הם בעלי התלמוד, מאחר שהתלמוד נסדר על דרך הסוד

וּמֵאֲרֵי קַבָּלָה, אֵינוֹן מֵאֲרֵי תִלְמוּד והנה בעלי הקבלה הם בעלי
התלמוד, מאחר שהתלמוד נסדר על דרך הסוד (וכמבואר לעיל ברע"מ רמ"ד
ע"ב). וְאֵתִמֹר עֲלִיָּהּ, (דברים ו) וְשִׁנַּנְתֶּם. וְאִוְקְמוּהָ מֵאֲרֵי
מִתְנִיתִין, אֵל תִּקְרִי וְשִׁנַּנְתֶּם, אֵלָּא וְשִׁלְשַׁתֶּם, דְּאֵינוֹן
הלימוד היומי